

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos XII. — Izdan in razposlan dne 31. marcija 1889.

37.

Ukaz ministerstev za notranje reči, pravosodje, poljedelstvo in trgovino od 29. marcija 1889,

o poskrbah, da se bolezen na gobci in parkljih pri svinjah iz Galicije ne zanese v druge dežele.

(Veljaven za kraljevine in dežele zastopane v državnem zboru, razven Dalmacije.)

Ker se je v teku poslednjih tednov bolezen na gobci in parkljih pri svinjah močno razširila in ker se je ta bolezen, ki je v prvi vrsti po tihotapski prodaji ruskih svinj prišla v Galicijo, iz te kraljevine navzlic najstrožjemu izpolnjevanju občnega zakona o živalskih boleznih raznesla in se še vedno raznaša v velik del ostalih kraljevin in dežel, izdaje c. kr. ministerstvo notranjih reči v porazumu z ministerstvi za pravosodje, poljedelstvo in trgovino na podlagi § 3, poslednjega odstavka občnega zakona o živalskih boleznih od 29. februarja 1880 (Drž. zak. št. 35) naslednja ukazila.

§. 1.

V Galiciji smejo se svinje počenši od 12. aprila t. l. samo v železnocestnem prometu i. t. na ravnost v železnocestne postaje Dunajsko (St. Marks),

(Slovenisch.)

v Brnu, Olomucu, Prerovu, Novem Jičinu, Mor. Ostravi-Privozu, Opavi, Pragi (kolodvor avstro-ogerske državno-železnične družbe), Liberci, Kralj. Vinogradih, Nuslih in Smihovu nakladati in odpravljati edino v ta namen, da bodo svinje precej zaklane.

§. 2.

Kot pobijališča, za katera se smejo svinje za zakolj v železnocestne postaje imenovane v §. 1 iz galiških železnocestnih postaj pošiljati, določajo se občine, v katerih bivajo v §. 1 imenovane železnocestne postaje.

Razven teh smejo se v železnocestno postajo Dunajsko (St. Marks) iz galiških železnocestnih postaj pošiljati tudi svinje za zakolj, ki so namenjene za niže imenovane Dunajske predkraje, namreč: Sechshaus, Fünfhaus, Gaudenzdorf, Gornji Meidling, Dolnji Meidling, Rudolfshheim, Hietzing, Penzing, Hernals, Novi Lerchenfeld, Ottakring, Gersthof, Gornji Sievering, Dolnji Sievering, Währing, Weinhaus, Dornbach, Neuwaldegg, Gornji Döbling, Dolnji Döbling, Grinzing, Heiligenstadt, Nussdorf, Floridsdorf in Simmering.

Takisto se smejo tudi v železnocestno postajo v Pragi (kolodvor avstro-ogerske državno-železnične družbe) pošiljati iz galiških železnocestnih postaj svinje za zakolj, ki so namenjene za niže imenovane predkraje Praške namreč: Karlin in Žižkov.

Naposled smejo se v železnocestno postajo Moravska Ostrava-Privoz na Moravskem tudi iz galiških železnocestnih postaj pošiljati svinje za zakolj, ki so namenjene za občino Moravsko-Ostravsko.

§. 3.

V galiških železnocestnih postajah, ki jih Levovsko mestodržstvo ni izključilo za nakladanje parklarjev, sme se nakladanje svinj v železnocestne postaje, navedene v §. 1, samo tedaj pripuščati, kadar

- a) pošiljalec donese list o naročbi svinj s strani mesarja ali vojeninarja v pobijališčih imenovanih v §. 2 in če je ta naročni list tudi potrjen po dotičnem občinskem uradu in opravljen z njegovim uradnim pečatom;
- b) če število nakladanih svinj ne preseže številke povedane v naročbenici;
- c) če je prevoznja po propisanih živinskih potnih listih, ki so v redu, iz izvirne občine zavarovana in se pri ogledu pred nakladom pokaže, da ni prav nobene sumnje.

Živinozdravni organi, ki jim je v galiških železnocestnih postajah izročen ogled živine, odgovarjajo za to, da se iz takih občin in okrajev, iz katerih svinje izvažati je gališko mestodržstvo prepovedalo, ne pripuščajo svinje v naklad za druge dežele.

§. 4.

Naročbenice smejo občinski uradi pobijališč (§. 2) vidirati samo onim mesarjem in vojeninarjem, katerim je moči gališke svinje do časa, ko bodo poklane, spraviti v pripravne hleve istega poslopja, v katerem biva klanica.

V isto poslopje ne smejo se drugi parklarji, namenjeni za pleme, užitek ali trgovino, devati v hleve. Mesarjem ali vojeninarjem, kateri so kak dotičen propis tega ministerijalnega ukaza kakor si koli bodi prestopili, naj se naročbenice dalje ne potrjujejo.

§. 5.

Jemati liste o izviru je ostro prepovedano ogledovalcem živine v galiških oddajnih (nakladnih) železnocestnih postajah in zamenjavati jih z novimi listi ali z vkupnim listom za vse prevažane živali.

§. 6.

Med vožnjo v postaje imenovane v §. 1 dopuščeno je svinje za zakolj in samo po Galiciji prinakladati.

Ako se v en voz nalože kladne svinje za več železnocestnih postaj (§. 1), ki bivajo v isto mer, smejo se v vsaki teh železnocestnih postaj z voza devati samo one svinje, katere izkazuje vozni list in priložena mu naročbenica.

§. 7.

Gališke svinje za zakolj, ki se privražajo na železnocestne postaje imenovane v §. 1, mora, ko se devajo z vozov, živinozdravnik pregledati in naročniki naj jih precej prevzamejo.

Na dotične klanice naj se te svinje dovažajo na vozeh, ki jih vlečejo konji. S kolodvora smejo se odkladati in voziti samo, dokler je dan in dokler trajajo uradne ure oddelka kolodvornega urada, ki je določen za tovore (naklad).

§. 8.

Oglednikova dolžnost je izročiti mesarju ali vojeninarju, ki ima pravico prejeti jih, ko prevzema take svinje za zakolj, odvozni list.

Odvozni list obsežaj ime in stanovališče upravičenega prejemnika, klanico, kjer se imajo svinje zaklati, število prevzetih svinj, kraje, odkodar so, in pa datum in številko dotičnih živinskih popotnih listov, pristavek o oglednem najdenju in pa nalog, te svinje v 48 urah poklati. Ta list naj se z oglednikovo štampljico opravi z dnem in uro izdatbe in oglednik naj se razločno podpiše na-nj.

V zapisniku o živinskem ogledu je zapisati uro, kdaj je bil odvozni list izdan. Oglednik naj po propisu v hrambo prevzame živinske popotne liste, s katerimi se izkazuje, odkod so svinje, in voznemu listu priložene naročilne liste (§. 3, a).

§. 9.

Prihod svinj v pobijališče treba je občinskemu uradu tega kraja brez odloga zglasiti. Občinski urad sme tudi ogledniku živine in mesa, ki nadzira pobijanje, dati oblast, da vzprijemlje te zglasitve.

Opravljenost zglasitev potrditi je na zadnji strani odvoznega lista pristavivši dan in uro.

§. 10.

Take svinje je poklati v 48 urah. Svinje, ki dojdejo ter že imajo bolezen na gobci in parkljih, treba je po posebnih ukazilih živinozdravnega oglednika precej zaklati.

Za izvršitev klanja odgovoren je živinski in mesni oglednik v pobijališči. Opravljeni zakolj s pristavkom dneva in ure, in pa ogledno najdenje naj oglednik živine in mesa potrdi na zadnji strani odvoznega lista. Še ima oglednik živine in mesa dolžnost, prevzemati odvozne liste, ko se zglašijo prihod svinj v pobijališče, in s koncem vsakega tedna nazaj dati zarad prigleda živinozdravniku ogledniku, dotični železnocestni postaji na kateri je izdal odvozni list.

§. 11.

Odvozne liste, ki so nazaj prišli živinozdravniku ogledniku, prišiti je dotičnim živinskim popotnim listom in naročenicam ter z njimi vred hraniti.

§. 12.

Dolžnost političnih okrajnih oblastev (mestnih magistratov) je napravljati, da se po večkrat, ko se nihče ne nadja, ogledajo klanice in hlevi mesarjev in vojeninarjev, in pa v §. 1 imenovane železnocestne postaje, če ogledniki delajo po propisih, in posebnosti tudi na to stran, da žive gališke svinje v nikakih okolištinah ne pridejo v promet ali utegnejo dati povod zanesenju in razširjenju bolezni na gobci in v parkljih. A vendar nič ne brani, zaklane in pri ogledu mesa zdrave najdene svinje iz Galicije kot meso svobodno dajati v promet.

§. 13.

Znotraj preglednega ozemlja ustanovljenega v §. 9 zakona o živinski kugi od 29. februarja 1880 in dotičnih izvršitvenih določil od 12. aprila 1880 (Drž. zak. št. 37 in 38) poleg ruske in rumunske meje v Galiciji in Bukovini, in takó tudi v političnih okrajih Belskem, Freistadtskem in Tešinskem na Šleskem in v političnih okrajih Misteku, Novem Jičinu in Val. Mezirečji na Moravskem je brezuvetno prepovedano goniti svinje od kraja v kraj ali od hiše do hiše.

To se ne dotika posebnih, dalje idočih naredeb, ki so jih politična deželna oblastva v Levovu, Črnovicah, Brnu in Opavi na to stran že izdala ali ki bi jih pozneje utegnili izdati.

§. 14.

Na vseh železnocestnih postajah, kar jih je znotraj političnih okrajev Belskega, Freistadtskega in Tešinskega, prepovedano je nakladati svinje.

Mesarjem in vojeninarjem v mestu Belsku je dopuščeno, klanke svinje iz Biale (Bele) prejemati, da bode mesto preskrbljeno; ali te svinje se morajo na voze, ki jih vlečejo konji, tja prevažati in v 48 urah pod živinozdravno-policijskim nadzorom zaklati.

§. 15.

Ako gališke svinje proti propisom tega ukaza pridejo na voz, treba jih je ustaviti in naj se ta prigodek pristojnemu političnemu okrajnemu oblastvu (mestnemu magistratu) brez odloga, naslučaj po telegrafu naznani, da se nemudoma poprime posla.

Take vožene svinje se ne smejo ni razkladati z voz ni prenakladati.

Če vožene živine ne spremlja človek, ki na-njo pazi, dolžan je dotični železnocestni urad o pošiljalčevem trošku skrbeti za primerno krmljenje in napajanje svinj. Politično okrajno oblastvo naj napravi, da se take svinje na nevarnost in o trošku pošiljalca nazaj pošljejo na postajo, kjer so bile na vožnjo oddane.

Političnemu okrajnemu oblastvu (mestnemu magistratu) v katerega uradnem okraju stoji prejemna postaja, naj se po telegrafu priznani, da so svinje bile nazaj poslane.

§. 16.

Proti pošiljalcem galiških svinj sploh v kako drugo v §. 1 ne imenovano železnocestno postajo in proti pošiljalcem drugih galiških, ne za zakolj namenjenih svinj v železnocestne postaje imenovane v §. 1, in takó tudi proti železnocestnemu in živinooglednemu organu v prejemni postaji, ki je dovolil nakladanje, postopati je po propisu §. 45 občnega zakona o živinskih kugah, odnosno zakona od 24. maja 1882 (Drž. zak. št. 51).

§. 17.

Gališke svinje, kar jih bode dne 12. aprila še na svinjskem trgu na Dunaji, smejo se samo v občini Dunajski in po občinah imenovanih v §. 2, odstavku 2 tega ukaza, a gališke svinje, kar jih dne 12. aprila še bode na svinjskem trgu Dunajskega Novega mesta, smejo se samo v Dunajskem Novem mestu zaklati, ter naj se pod nikakim izgovorom ne odpravljajo iz tega mesta.

§. 18.

Prelomi v tem ukazu obseženih prepovedi, ki ne spadajo pod kazenska določila občnega zakona

o živalskih kugah (zakon od 24. maja 1882, št. 51), kaznijo se po ministerijalnem ukazu od 30. septembra 1857 (Drž. zak. št. 198).

§. 19.

Ta ukaz stopi v moč 12. dne aprila 1889 ter bode veljal dotle, dokler se z ministerijalnim ukazom ne razkrepi ali po okolnostih izpremeni.

Taaffe s. r.

Schönborn s. r.

Falkenhayn s. r.

Bacquehem s. r.